

Un manament nou per una terra nova

Durant aquesta trobada fraterna que ha estat l'XI Consell de l'ACO, hem estat convivint, pregant i reflexionant per discernir com abordar els reptes del món d'avui i respondre a la crida que Jesús ens fa d'implicar-nos i comprometre'ns allà on estem per fer créixer el Regne de Déu.

D'aquest Consell emanen noves formes d'organitzar-nos per aprofundir en la missió de portar l'Evangelí als treballadors i treballadores i a les classes populars en les circumstàncies difícils que el món obrer viu avui. Ho fem amb la convicció que el vertader fonament ha de ser Jesucrist, perquè només «Ell pot fer que tot sigui nou.» El llibre de l'Apocalipsi, d'on sorgeix el lema «Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5), ens revela què és aquest «tot»: «un cel nou i una terra nova.» I és aquí on sentim la crida: «No som *instruments* en mans de Déu, perquè un instrument no té responsabilitats, sinó que Déu ens ha cridat a participar responsablement en la creació (...) i que no sigui mai terra d'exili, de pena i de mort», diu la teòloga Roser Solé.

Per construir aquest «cel nou i terra nova» assenyallem algunes realitats de mort contra les quals hem de lluitar, junt amb altres, i per això manifestem que:

- les germanes i germans immigrants i refugiats mereixen un altre tracte i una altra acollida per part del nostre món ric. No ens cansarem d'exigir-nos i exigir humanitat als nostres representants polítics i una resposta institucional basada en els valors de la solidaritat i el respecte als drets humans;
- no ens resignem a la consolidació d'un treball dual, que privilegia unes elits i condemna la majoria de treballadors a la precarietat. Reivindiquem que no volem qualsevol treball, sinó que volem per a nosaltres, per als nostres germans i per als nostres fills, un treball decent, que dignifiqui i ens realitzi;
- som conscients que les institucions democràtiques de què ens hem dotat estan malaltes pel mal de la corrupció que té l'arrel en la preeminència dels grans poders economico-financers. L'únic camí per corregir-ho és aprofundir en la pulsio col·lectiva (que tots tenim), en els valors del bé comú i en la denúncia valenta de les situacions de corrupció;
- observem amb preocupació i indignació i lamentem com la violència estructural i ambiental s'està traslladant a l'àmbit de les famílies. La violència de gènere, que tants patiments i morts de dones produeix, però també, la violència que es dirigeix contra els nostres avis, els infants i, en definitiva, els més febles, no poden ser, de cap manera, consentides, normalitzades, ni tolerades. No podem ni hem de ser indiferents.

«Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat» (Jn 15,12). Aquest és el manament nou que ens deixà Jesucrist i que ens hem de creure i practicar. Només així canviarem els cors de pedra en uns cors de carn (cfr Ez 11,19), en una societat cohesionada i que s'ocupa dels més petits i vulnerables.

Begues, 21 de maig del 2017